

בש"פ 6533/15 - מדינת ישראל נגד מטנאס בוטרוס עואד

בבית המשפט העליון

בש"פ 6533/15

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: מטנאס בוטרוס עואד

בקשה שנייה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ט בתשרי התשע"ו (2.10.2015)

בשם המבקשת: עו"ד דפנה שמול

בשם המשיב: עו"ד אלביר מני

החלטה

1. בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להארכת מעצר שניה של המשיב בתשעים ימים, החל מיום 3.10.2015 או עד למתן פסק דין בת"פ 11083-10-14 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו מספר עבירות: חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); עבירות בנשק (נשיאה), לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין; אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; יריות באזור מגורים, לפי סעיף 340א לחוק העונשין; היזק לרכב במזיד, לפי סעיף 413 לחוק העונשין (בכתב האישום הופיע בטעות כסעיף 431ה); מעשה פזיזות ורשלנות בחיה, לפי סעיף 338(א)(6) לחוק העונשין ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

על-פי עובדות כתב האישום, נתגלע סכסוך בין המשיב לבין שכנו, ענאן תומא (להלן: ענאן), על רקע תלונותיו של האחרון כי המשיב, אחיו וצעירים נוספים מרעישים דרך קבע בחניון הנמצא תחת ביתו של ענאן. ביום 30.6.2014 גירש ענאן את אחיו של המשיב מהחניון. הדבר הכעיס את המשיב, אשר למחרת, ביום 1.7.2014, התקשר אל יוסף תומא (להלן: יוסף), אחיו של ענאן, קילל את ענאן באוזניו ואף איים לבוא ולירות בו. בעקבות זאת ובמטרה להרגיע את הרוחות, החליטו ענאן ויוסף לפגוש את אביו של המשיב בשעות הערב. המפגש לא צלח, ואף הסתיים בוויכוח שבמהלכו המשיב ואחיו איימו על ענאן ויוסף בשנית. מאוחר יותר באותו הערב, הגיע המשיב לחניון כשעמו כלב מסוכן מגזע פיטבול. יוסף, ששהה בחניון, ניסה להרגיעו, אך המשיב איים שוב כי יירה בענאן ויפגע בו. ענאן, ששמע את המתרחש וראה את המשיב, קילל אותו והצטרף ליוסף. בשלב זה, המשיב ירה לעבר ענאן ויוסף מספר פעמים, וכשסיים פנה לכיוון שער ביתו. ענאן ויוסף סברו כי אזלה למשיב התחמושת, ועל כן רצו לעברו מצוידים במקל ובקלשון. המשיב ירה לעברם עוד מספר כדורים ופגע ברגלו של ענאן, ולאחר מכן שחרר את כלבו לעברם ונמלט מהמקום. יוסף נאבק עם הכלב והצליח להדוף אותו ולחסום את פיו.

כתוצאה ממעשי המשיב, נגרם לענאן פצע כניסה ללא יציאה ושבר בשוק השמאלית ללא תזוזה עם רסיסים. הוא פונה באמבולנס לבית החולים, אושפז כשבוע ימים ונזקק לטיפול רפואי. רכב שחנה בסמוך למקום נפגע מקליע שירה המשיב. כמו כן, על אף שהמשיב ידע כי הוא דרוש לחקירה עקב האירוע, הוא התחמק מהמשטרה ולא אותר מיום האירוע ועד ליום 24.9.2014, עת נעצר בביתו.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו, בה נטען לקיום ראיות לכאורה ולקיומן של עילות מעצר לפי סעיף 21 לחוק המעצרים. בא כוח המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר, אך ביקש כי יערך תסקיר בעניינו של המשיב ובית המשפט נענה לבקשה. ואולם כעבור כשבועיים הודיע בא כוח המשיב כי אין בידיו בשלב זה חלופת מעצר מתאימה, אך ביקש לשמור לעצמו את הזכות לפנות בבקשה לעיון חוזר. נוכח האמור החליט בית המשפט ביום 19.10.2014 על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

ביום 12.6.2015 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר, בה טען כי הצליח למצוא חלופת מעצר מתאימה שתאפשר את שחרורו וביקש שבית המשפט יורה על הכנת תסקיר בעניינו. בית המשפט נעתר לבקשה. התסקיר שהוגש על ידי שירות המבחן לא היה חיובי ולא המליץ על שחרור המשיב, ולאחר דיון במעמד הצדדים החליט בית המשפט ביום 20.7.2015 כי המשיב יישאר במעצר עד לתום ההליכים נגדו.

4. המשיב ערר נגד ההחלטה האמורה להותירו במעצר, ובמקביל הוגשה בקשה על ידי המדינה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים להארכת המעצר בתשעים ימים. הערר והבקשה נדונו במאוחד בבית משפט זה.

החלטת בית משפט (השופט ס' ג'ובראן) ניתנה ביום 1.9.2015 ובגדרה נדחה ערר המשיב והתקבלה בקשת עמוד 2

המדינה להארכת מעצרו של המשיב. בית המשפט קבע כי המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום הם מעשים חמורים המקימים נגדו חזקת מסוכנות, וכי קיים בעניינו של המשיב גם חשש לשיבוש הליכי משפט או התחמקות מהליכי שפיטה. בית המשפט קבע עוד כי המסוכנות הטבועה בפרשה עומדת בעינה ולא ניתן לאיין אותה באמצעות חלופת המעצר שהוצעה, אשר גם שירות המבחן לא מצא אותה כמתאימה באשר אינה מספקת "פתרון הרמטי" שיאיין את מסוכנותו של המשיב.

ובאשר לקצב התמשכות ההליכים ציין בית המשפט, כי מדובר בבקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב, וכי אמנם קצב התקדמות הדיונים בתיק העיקרי איננו מהיר במיוחד, ברם להערכת המדינה פרשת התביעה תושלם בתוך שלוש ישיבות נוספות, ובית המשפט המחוזי קבע שמונה מועדי דיונים בתיק עד לחודש נובמבר הקרוב. בית המשפט קבע כי גם באמור יש כדי לתמוך בהארכת מעצרו של המשיב.

בית המשפט גם דחה את בקשת המשיב להורות על עריכת תסקיר נוסף לבחינת חלופת מעצר אחרת המוצעת על ידי המשיב. עם זאת קבע, כי "במידה וקצב התקדמות הדיונים בתיק העיקרי לא יהא משביע רצון, ניתן יהיה לשקול בעתיד את האפשרות להורות על תסקיר משלים של שירות המבחן לעניין חלופת המעצר" (פסקה 26).

5. עתה מונחת בפני בקשה מטעם המדינה להארכת מעצר שניה של המשיב בתשעים ימים. עילות המעצר הנטענות הן אלה שהעלתה המבקשת בבקשותיה הקודמות להארכת מעצרו של המשיב ואשר אושרו על ידי בית המשפט קמא ובית משפט זה. המבקשת מציינת כי העיכוב בניהול המשפט נבע מניסיונותיהם של הצדדים להגיע להסכמות, וכי מועדי דיוני ההוכחות הבאים נמצאים כולם בתוך תקופת הארכת המעצר המבוקשת.

6. בדיון לפני חזרה באת כוח המדינה על נימוקי הבקשה שבכתב תוך הדגשה שהמסוכנות של המשיב היא מאוד גבוהה, כפי שנקבע בהחלטות קודמות בעניינו של המשיב. כן הוטעם כי ההחלטה הקודמת שאישרה את המשך מעצרו של המשיב ניתנה לפני כחודש בלבד (1.9.2015) ועל כן מדובר בהחלטה עדכנית שאין מקום לסטות ממנה בהעדר שינוי נסיבות בתקופה קצרה זו.

מנגד, טען בא כוח המשיב כי בית המשפט פסל את החלופה שהציע המשיב אך לא את עצם האפשרות לשחררו בחלופת מעצר, ועל כן הוא מבקש להורות על עריכת תסקיר נוסף בעניינו של המשיב לבחינת חלופת מעצר אחרת המוצעת כעת על ידי המשיב. לענין זה הפנה בא כוח המשיב לדבריו של השופט ג'ובראן בפסקה 26 להחלטתו, שהובאו לעיל כלשונם (פסקה 4 סיפא לעיל). כן עמד בא כוח המשיב על כך שהמשיב הוא בחור צעיר ללא עבר פלילי, אשר מצוי כבר שנה תמימה במעצר, דבר המפחית מהמסוכנות שיוחסה לו.

בתגובה לכך טענה באת כוח המדינה, כי העיכובים במשפט לא היו באשמת התביעה אלא בגין פעולות בהם נקטה ההגנה או מאילוצי יומן בית המשפט. לטענת המדינה לא מתקיימות בעניינו נסיבות המצדיקות תסקיר נוסף.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון הגעתי למסקנה כי יש לקבל את בקשת המדינה להארכת מעצרו של המשיב.

8. המעשים המיוחסים לעותר הם חמורים ביותר. הם כוללים, בין היתר, שני אירועים של ירי בנשק חם, אשר באחד מהם גם פגע במתלונן וגרם לפציעתו שהצריכה אשפוז וטיפול, ובהמשך אף שיסוי כלב תקיפה מסוכן במתלונן. אין לומר כי מסוכנות זו פגה כיום, כאשר אך לפני כחודש קבע בית משפט זה כי "המסוכנות הטבועה בפרשה עומדת בעינה". בנוסף, המשיב התחמק תקופה ארוכה מגורמי האכיפה בתקופה בה היה דרוש לחקירה, ועל כן קיימת בעניינו גם עילת מעצר של חשש מפני שיבוש הליכי משפט או התחמקות מהליכי שפיטה. בנסיבות אלה, ולאחר שחלופת המעצר שהציע לא נמצאה מתאימה כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב והחשש מפני שיבוש הליכי משפט, אין מנוס מהמשך מעצרו של המשיב.

9. איני סבור כי בנסיבות דנן, כמפורט לעיל, יש בקצב התנהלות המשפט כדי להצדיק את שחרורו של המשיב. המדובר בהארכת מעצר שניה, כאשר בינתיים נקבע מספר רב יחסית של דיוני הוכחות בחודשיים הקרובים, ויש לקוות כי דיונים אלה יאפשרו התקדמות מהירה של ההליכים.

10. באמור לעיל אין כמובן כדי לשלול מהמשיב הגשת בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק המעצרים, אשר במסגרתה יוכל לבקש עריכת תסקיר חדש בעניינו אשר יבחן בין היתר את חלופת המעצר החדשה שגיבש לדבריו. חזקה על בית המשפט קמא כי בבחינת בקשה כזו מצד המשיב, אם תוגש, ייתן דעתו, בין היתר, גם לדבריו של השופט ג'ובראן בפסקה 26 להחלטתו מיום 1.9.2015 שהובאו בפסקה 4 סיפא לעיל.

11. אשר על כן אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 3.10.2015, או עד למתן פסק הדין בת"פ 11083-10-14 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ט בתשרי התשע"ו (2.10.2015).

ש ו פ ט